

anses ge fullgott skydd. Inom ifrågavarande områden är sålunda avsikten att normalskyddsrum icke längre skall byggas.

Vi delar i princip denna uppfattning. Emellertid ger departementets direktiv till civilförvarsstyrelsen om principerna för denna inre gränsdragning det bestämda intrycket att man syftar till att låta gränsen innesluta även områden med modernare bebyggelse. Vi finner det angeläget att man vid gränsdragningen iakttager sådan försiktighet att man inte avsäger sig det skydd, som normalskyddsrum kan erbjuda inom härför ändamålsenlig bebyggelse. Härför talar också det förhållandet att en utbyggnad av befolkningsskyddsrum icke torde — såsom framgår av propositionen — komma att kunna förverkligas inom den närmaste framtiden.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte fästa uppmärksamheten på att här anförda synpunkter beaktas vid utformningen av bestämmelserna för skyldigheten att i fortsättningen anordna enskilda skyddsrum.

Stockholm den 30 oktober 1956

Karin Wetterström

Henrik Munktell

Elis Håstad

Nr 817

Av herrar **Boija** och **Nyberg**, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 185, med förslag till lag om ändring i civilförvarslagen den 15 juli 1944 (nr 536)*.

(Lika lydande med motion nr 620 i Första kammaren)

Stockholm den 30 oktober 1956

Gustaf Boija

Olaus Nyberg